

minister: Socialdemokraternes Forslag bl. a. om Formueafgift bevirker jo Kapitalflugt. Jeg ved ikke, om den højtærede Finansminister er ubekendt med, at der i Øjeblikket foregaar en overordentlig stærk Kapitalflugt, og den skyldes den højtærede Finansministers og Regeringens Politik; den Kapitalflugt, som for Tiden er i allerstærkeste Udvikling, skyldes netop, at man fuldstændig har sluppet Troen paa, at der vil blive gjort noget under den nuværende Regering. At Socialdemokratiet skulde være det eneste Parti, der var i Stand til at fremkalde Kapitalflugt, eller at vi skulde have særlige Muligheder i saa Henseende, er derfor ganske forkert. Nej, den Kapitalflugt, som netop er overordentlig farlig for hele den kommende Udvikling, er allerede i fuld Gang, i saa stærk Gang, at hvis der ikke gribes ind snarest, vil det blive en af de Op-gaver, der bliver vanskeligst, at faa denne Kapital hjem igen, og Kapitalflugten er sikkert, fordi den er alt for let mulig, langt, langt større end den Kapitalflugt, som kan tænkes eller blot kunde tænkes at komme i Gang, hvis Socialdemokraterne indførte en Formuebeskatning. I saa Fald bliver Skatten fastslaaet en Gang for alle, og saa kan Kapitalen naturligvis ikke unddrage sig den ved senere at forsvinde. For øvrigt vilde Indførelsen af en virkelig Valutacentral, en virkelig Kontrol med Valutahandelen, ogsaa hindre Kapitalflugten. Der er altid nogle, som gerne vil unddrage sig Skattepligten — det kender vi saa udmærket godt —, og det var vel ogsaa et Udslag af saadanne Ønsker, naar vi for lidt siden hørte Klager over, at Skatteraadene søger at faa Indtægten frem. Det er ikke ukendt i vort Land, at Folk gerne vil unddrage sig Skattebyrden og Skattepligten, og naturligvis, hvis der kommer en Formueafgift, vil Folk ogsaa søge at unddrage sig denne, saafremt de kan. Men saa maa man jo søge at hindre dem i at unddrage sig den Skattepligt, der bliver paalagt Befolkningen — det maa man gøre paa alle Omraader, naturligvis ogsaa her. Men den Kapitalflugt, som for Tiden foregaar, gøres der jo intet som helst for at hindre, den faar jo Lov at foregaa ganske uhindret. Hvis den højtærede Finansminister vilde forsøge at skaffe sig et Overblik over, hvad der i den Henseende foregaar for Tiden hos Banker og Vekselerere, tror jeg, at selv den højtærede Finansminister med sin rige Erfaring paa alle økonomiske Omraader vilde blive meget overrasket.

Den højtærede Finansminister burde for Resten ikke anvende Ordet Formue-

konfiskation om Socialdemokratiets Forslag. Hvis den højtærede Finansminister havde læst det igennem, vilde han vide, at Ordet ikke er rigtigt, idet der aldeles ikke er Tale om nogen Konfiskering af Formuerne, men kun om Beskatning af Formue, og jeg kan gerne tilføje kun om Beskatning af Formueindtægten. Det er det, der er Tale om . . . , hvis den højtærede Landbrugsminister tvivler, vil jeg anbefale ham at læse Forslaget igennem, thi saa er jeg overbevist om, at den højtærede Minister vil finde, at jeg har Ret. Formaålet er altsaa en stærk Beskatning af Formueindtægten, men jeg har endnu aldrig hørt, at en Beskatning af Indtægten blev kaldt for Formuekonfiskering. Det er en ny Betegnelse, som jeg ikke vil acceptere, og som jeg gerne vil have Lov til at imødegaa her, da jeg møder den fra den højtærede Finansministers Side, idet jeg erklærer, at der ikke er Tale om nogen som helst Konfiskering af Formue, men kun om en stærk Beskatning af Formueindtægten. Den højeste Sats, der findes i Socialdemokraternes Forslag om Beskatning af Formuen, andrager 15 pCt. fordelt paa 5 Aar, d. v. s. som Maksimum en Beskatning af 3 pCt. aarlig af Formuen i 5 Aar. Jeg gaar herefter ud fra, at vi i Fremtiden kan omtale dette Forslag som en, jeg kan godt sige, kraftig Formuebeskatning — det skal jeg ikke have noget imod —, og at vi kan undgaa de forkerte Ord, for vi bliver dog altid bedst enige om, hvad en Ting er, naar vi nævner Tingen med dens rette Navn.

Den højtærede Finansminister mente, at det vilde være overordentlig valutaskadeligt, om vi fik en saadan Beskatning af Formueindtægten. Jeg ved ikke, hvorfor det skulde være valutaskadeligt. Jeg mener, at jeg er i Stand til at paavise adskillige Muligheder for, at det vilde virke valutagavnligt. Jeg kan naturligvis ikke stille nogen absolut Garanti derfor, men jeg har dog al Grund til at tro, at de Mennesker, som i 5 Aar udsættes for en stærk Beskatning af deres Formueindtægt, vil indskrænke deres Forbrug betydeligt; det vil jeg haabe, de vil gøre, og jeg vil antage, det vil være en gavnlig Foranstaltning for vort Samfund i Almindelighed. Men jeg vil i øvrigt antage, at det Forbrug, der særlig bliver indskrænket, vil være Forbruget af udenlandske Varer, og just derved vil det som Valutaforanstaltning betraget være endnu gavnligere og virke endnu mere fordelagtigt. Saaledes er der adskillige Punkter i dette Forslag, som direkte viser Muligheder for en fordelagtig Udvikling af vor Handelsbalance, og det er jo netop den, vi trænger til ved